

Biroul permanent al Senatului
Bp 136 12.04.2007

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B136 din 15.03.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă vizează modificarea și completarea Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Intenția inițiatorului este de a institui posibilitatea administratorilor ca, pe durata mandatului, să poată încheia cu societatea un contract individual de muncă. Totodată, se propune ca cheltuielile privind asigurarea pentru răspunderea profesională, încheiate potrivit legii, să fie suportate de către societate.

Întrucât Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale instituie și infracțiuni, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **pct.1**, referitor la modificarea propusă pentru art.137¹ alin.(2), semnalăm că ipoteza juridică a propunerii de modificare este conținută de alin.(1) al aceluiași articol. Ca urmare, propunerea de modificare nu poate fi reținută, deoarece se creează o dublă reglementare.

Referitor la modificarea propusă pentru art.137¹ alin.(3), precizăm că Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale este armonizată, în ceea ce privește statutul administratorului societăților pe acțiuni, cu directivele comunitare în materie și cu principiile O.E.C.D. privind guvernarea corporatistă. Calitatea de salariat al societății presupune un raport de subordonare față de societate, ori art.72 din Legea nr.31/1990 prevede expres că „obligațiile și răspunderea administratorilor sunt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat”. Lipsesc, așadar, mecanismele de subordonare specifice raporturile de muncă, precum și răspunderea restrânsă, specifică dreptului muncii. Incompatibilitatea calității de salariat cu aceea de administrator derivă și din faptul că salariații lucrează sub supravegherea administratorilor, ceea ce ar face ca administratorii să se supravegheze pe ei înșiși.

Urmare a celor ce preced, apreciem că propunerile de modificare a art.137¹ alin.(2) și alin.(3) nu pot fi reținute.

3. La pct.2, referitor la propunerea de completare a art.153¹², menționăm că asigurarea pentru răspundere profesională a administratorilor, respectiv a unui membru al directoratului sau al consiliului de supraveghere, ca formă a asigurării de malpraxis, este încheiată *intuitu personae*. De altfel, alin.(4) al aceluiași articol prevede că persoana numită într-una dintre funcțiile de administrator, respectiv de membru al directoratului sau al consiliului de supraveghere trebuie să încheie o asigurare pentru răspundere profesională. Ca urmare, nu este corect ca plata primei de asigurare să fie suportată de societate, astfel fiind diminuată artificial și masa impozabilă. Totodată, riscul asigurat este culpa profesională, care are repercusiuni asupra societății, fiind de neînțeles ca pentru o degrevare de răspundere a administratorului pentru fapte și acte îndreptate împotriva intereselor societății, să plătească societatea.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIĂȘCU

București

Nr. 466/11.04.2007.